

som vi indgik med regeringen omkring finansloven.

Men jeg må nok sige, at jeg ved ikke, om det er ved at være en tendens for regeringen at lave aftalebrud, det kunne man jo næsten tro, når man ser tilbage på de seneste par uger. Jeg synes, det er dybt betænkeligt, at man blot kører igennem på denne her sag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må jo sige efter at have hørt hr. Bendt Bendtsens tale, at så kunne det jo se ud, som om vi var uenige om 52-ugers-reglen. Det er vi overhovedet ikke, den er vi fuldstændig enige om.

Det, vi er uenige om, er en situation, hvor hr. Bendt Bendtsen siger, at der er nogle af de her seks grupper, som han godt kan lide. Der er nogle andre, som er blevet bragt i den samme situation, men dem kan han bare ikke lide. Det er det, der er sagen omkring det her. Det er overhovedet ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi er uenige om 52-ugers-reglen, for det er vi ikke. Den står fast både før og efter.

Men det, det drejer sig om, og som hr. Bendt Bendtsen selv brugte som argumentation, er, at der er nogle grupper her, hvor vi godt kan se, at de er kommet i en klemme, og de mennesker vil vi meget gerne være med til at hjælpe med de foreslåede ordninger, der ligger her i lovforslaget. Men der er altså også nogle andre, der også er blevet bragt i den samme situation på grund af noget, som de ikke selv kunne forudse, og dem kan vi ikke lide. Det er det, sagen drejer sig om.

Det har overhovedet ikke noget med 52-ugers-reglen at gøre.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det, der er sagen, er, at der er nogen, der er kommet i klemme på grund af, at vi ændrede reglerne i forbindelse med den aftale omkring finanslov 1996. Det er netop det, der er sagen.

Og når der er flere, der kommer i klemme på grund af et nyt regelsæt, så går man ind fra regeringen og lukker op her uden at have en aftale klar med Det Konservative Folkeparti. Det er det, vi kalder forligsbrud. Det er det, der er sagen.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det Konservative Folkeparti taler om forligsbrud og taler om underminering af en aftale. Når man kan sige det, så ser man helt bort fra, at det problem, vi faktisk gerne vil løse, ikke er et nyt problem. Det er et problem, der er opstået, da arbejdsmarkedsreformens bestemmelser om faste dagpengeperioder blev indført 1. januar 1994, hvor de, der går over i en orlovssituation, i en pasningssituation – som det forslag handler om – fra ledighed, så skubber den dagpengeperiode foran sig, fordi de her perioder betragtes som døde perioder.

Det var det før finanslovaftalen med Det Konservative Folkeparti, og det er det efter. Og det er det problem, som vi gerne vil have løst sådan, at de, der går fra beskæftigelse og bliver syge i en periode eller passer et handicappet barn eller en døende eller tager børnepasningsorlov eller uddannelsesorlov, at de ikke kommer til at stå i den situation, at de oplever, at hvis de blot havde haft én ledighedsdag eller en uges ledighed, så havde de kunnet bevare deres dagpengeperiode intakt.

Men det, det betyder, hvis man skulle følge Det Konservative Folkeparti, for én, der er i beskæftigelse, og som går på barselorlov, er, at vedkommende måske efter en sygdomsperiode vil være i en situation, hvor man ikke har nogle rettigheder til dagpenge. Og den situation er ikke ny, den er ikke ny. Men det er klart, at i den situation, hvor der er en 52-ugers-regel frem for en 26-ugers-regel, så er den skærpet, men den er ikke ny.

Jeg ville egentlig godt bede hr. Bendt Bendtsen om at komme med en plausibel, fornuftig forklaring på følgende problemstilling: En beskæftiget, der går på barselorlov, og som har en overenskomst, der siger, at man får fuld løn under barsel, vil ikke blive berørt. Det betragtes nemlig som beskæftigelse og tæller som beskæftigelsestimer, og vedkommende kan efter en barselorlov og efterfølgende ledighed hæve sine dagpenge. Hvorimod for den beskæftigede, som går på barsel, og som ikke har en overenskomst, der giver fuld løn, men som skal være på barsel-dagpenge, tæller det som ledighed. Og i den situation vil den samme person, som kommer fra beskæftigelse og har barselorlov eller eventuelt en sygdomsperiode oveni, stå i en situation, hvor vedkommende ikke har nogen dagpenge bagefter.

Så der er altså ikke bare en forskel i negativ retning i forhold til dem, der er i beskæftigelse –